

59

VRETA KLOSTERROV

TSB C 8

A

KB Vs 20, s. [253]–[260], löst opag. lägg (Jonsson I, s. 230, 233–234). Utskrift av okänd hand. Ms har påskrift av Johannes Messenius och kan bl. a. därför dateras till ca 1610–1615 (jfr Jonsson I, s. 42–43). Tryckt som SF 163.

- 1 Dee hielther dæ ligge slagne
så witt om suerigess Landh
Alt sedan här sone Foluvarson
borttogh det lillieuan.
– Der ligge de hielter slagne
- 2 Der war Stor yncke i suerge
och helfthene mera wrede,
alt sådan the herrer af Folckungarss ätt,
the bruthe wretta kloster neder.
- 3 Kongh magnuss han bodde i Suerie,
han war både rick och kått,
Så sköne åtte han döttrr tuå,
de wackraste man *medh* ögon sog.
- 4 Kongh magnuss lather En herre dag holla,
och de rådde alle så,
Stoltz Elin skulle j wreta kloster,
och Stolt Karin För Landhe råå.
- 5 Stolt Elin skulle j wreta kloster
at blifua der i Några åhr
sedan skulle hon hafua konungen af Spanien
och alt det goda han äger.
- 6 Det war här sone falckuartson
han talar til sin broder här knut
wile wij rida till wreta kloster
och taga stolt Elin der ut
- 7 Drage wij oss till wreta kloster
och winna wij den möö,
Får det kongh magnuss *hennäss* fader weta
för henness skuld moste wij döö
- 8 Det war och de ädele herrer
och bidie wij the sala sina hästar
wij wille rida till wpsala,
kongh magnuss *hemma* Att gesta
- 9 The herrar the rede till Wpsala
på slätte tå monde the gästa,
the frågade Fast Efther kong magnuss,
det war icke för hanss bästa.
- 10 Jnn kom och then lithen hofdräng,
war kläd i kiortelen gråå,
kongh magnuss Ligger i höge loft,
alt i en så long En trå.
- 11 Det war kongh magnuss
han dödde den *samma* nat,
så bråt då blifue de tidender
the adeliga riddare Satt.
- 12 Thett war här sonne folckunge son,
och beder han sala sina hästar,
Nu wille wij rida till wreta kloster,
de rika Jungfrur gästa.
- 13 Draga wij oss till wreta klåster,
och winna wij det wif,
weta må du min broder här Knut,
den Jungfru skall wara min
- 14 Stolt Elin hon drömde en dröm om Nat,
i sängen der hon lågh,
Erla om morgon hon wacknade,
hon sade sin moster der aff
- 15 Jagh drömdhe at min faderss falkar
de wore icke flere ähn træ
the satte sig på vårt kloster tack
så ynckelig låthe the.
- 16 Jagh drömde at min faderss Falkar,
at the för östen flugo,
Jag frucktar iagh får sorgen uti mit bryst,
den mig gåss sendt af hufe.

- 17 Jagh drömde alt om den willande örnn,
och så om den willande gam,
de böriade sig en träta Emillan
och flugo uti min fam
- 18 Thett war och den Abedijsa
hon skulle den drömmen råde
det ähr de herrar utaf folckungarss ätt
the hafua tigh så mykijt i huge
- 19 Drömde tig tin Faderss falkar,
the wore icke flere ähn tre,
det blifuer här sone folckuarson,
han gifuer dig både ängest och wæ.
- 20 Drömde tigh at tin faderss falkar,
at the för östan fluge,
det ähr här sone folckuar son,
han hafuer tig dagelig i huge
- 21 Drömdhe tu om den willandhe örnn
och så om den willande gam,
thet ähr här sone Falckuarson,
han gör tig både ängest och harm.
- 22 Siu gångor då rede the ädele härrar
klosteret omkring,
och mitt upå den kloster mur,
ther bruto de herrar sig jn.
- 23 Här kom och then kloster möö,
kläd i kiortilen blå,
huem bryter på uår klåster mur,
heller huem då buldrar så.
- 24 Hörer du lithen kloster möö
at huad iag säger dig,
huar då sofuer Stolt Elin,
du döll dett icke för migh.
- 25 Dett huset det ähr aff marmor sten
det taket ähr tägt *medh* bly,
den sängen hon ähr *medh* silke lagdh
den Jungfru sofuer utij
- 26 Wacknade och den Abedijsa
hon talthe till tärnor sin,
huem bryther på wår kloster mur,
heller huem doch will här jn
- 27 Här knut han bryther wår klåster mur,
här sonne han wil här jn
här sone han släcker the store waxliuss
som brunne öfuer stålt Elin.
- 28 Wacknade jungfrunss ypperst ridder,
han talthe till sin broder så,
och wij uille wåga wårt unge lif,
för käre iungfru wår
- 29 Jcke kundhe de stålthen Elin
medh godh ordh utfå,
- alt För ähn henness tolf riddare
de dödde För dören lågh.
- 30 Barhufutt och barfött
thå förde the henne af dör
och aldrig hördess Någon konga dotter,
så ynckelig blifua fördh.
- 31 Så kastade the öfuer henness gule hår,
en kappa och hon war blå
så lyfthess hon på gångaren grå,
och förde henne der i frå
- 32 The rede sig åt wägen fram,
och öfuer wretha broo,
hören J stålthe Elin lille
i lofuen min broder Eder troo
- 33 J tigen här knut falckuarson
i sägen inthe så,
iag hafuer thett oftare tilförende suorit
här sone skulle mig Aldrig fåå.
- 34 Thett War stålthen Elin,
hon talthe iet ordh för sig,
får thetta min Fader kongh magnuss spörja
han hemnass det wist för migh.
- 35 Thett war här sone Falckuarson,
han yppade all henness Sorgh
kong magnuss ligger i höge loft
alt på förgylthe båår
- 36 Ähr thett sandt i sägen För mig
kongh magnuss min Fader ähr döö
så ähr det jngen i wården till,
som mig lösar af min Nödh.
- 37 Thett war här sone falckuarson,
han förde henne på sin båårgh
och dett will iag för sanning säia,
hon lefue sig till dagelig sorg
- 38 The wåre till samman i femthon ähr
och lefde the nu så,
att jngen till Den Andra *medh* glädie sade
antingen Neij Eller iaa.
- 39 Det war om En Onssdag
Stolt Elin fick hol i sin side,
hon badh till gudh så jnnerlig
then tiden motte snart lida.
- 40 Thett var stålthen Elin,
hon talthe till tärnor tuå,
i bedie här sone Falckuar son,
i stufun in till migh gåå.
- 41 In komme och the tärnor tuåå,
wore kläd i kiortill röö,
här sone wille i till stålt Elin gå,
iag fructar hon hafuer sin dödh

- 42 Jn kom här såne falckuar son,
war suept i skarlaken skin,
huij sände i migh budh så bråt,
at iag skall gå från gester min.
- 43 Jagh hafuer iet tingh i min sida Fått,
iag hoppass at iag skal döo
iag tacker gudh fader i himmelrick,
som mig låsar af min nöo.
- 44 Thett war här sone falckuar son,
han klappar henne widh sin kin
Förlått mig all min skuldh och bråt,
all käresta min
- 45 Jagh kan Eder aldrig förlåtha
alt för then stora harm,
så togo i min tjenste möo
och lade henne på Eder Arm.
- 46 Så togo i min tjenste möo,
och lade henne på bålster blåå,
män mig hade i både bannatt och slage,
och drage mig i mit hår
- 47 Thett war här sone falckuarson,
klappar henne widh bloma kin
ach förlåt mig all min skuldh och brått,
iag beder tig kärestan min
- 48 Jagh kan Eder aldrig förlåtha,
alt för thett stora wæ,
siu döttrer tå hafuer iag medh Eder fåått,
iag motte them aldrig sæ
- 49 Siu döttrar hafuer iag medh Eder fåått,
alt medh så myken möde
the tre iungfrur de lefua ähn,
de fyre ähre döde
- 50 Så snart blef den wäggen
medh thett silke bredh,
så snart då blefue the iungfrur
in för sin moder ledh.
- 51 Tu war wälkommen stålt karin,
och Elsta dotteren wår,
tu war wälkommen stålt kirstin
konngen i Spangenss vänna måll.
- 52 Tu war wälkommen stålt Adelin,
och yngsta dotteren min,
gif tu tig i kloster jn
bedh gott för käre moderen din.
- 53 Hörer tu stålthen karin,
tu lydh tin moderss ordh,
tu lofua tigh aldrig magnuss Benedichson
han blifuer dig aldrig godh.
- 54 Tett war stålthen karin,
hon suara sin moder så,
thet kan gud gifua at iag lefuer
så länge iag ser huru mig will gåå
- 55 Thett war stålthen Elin
hon suarade henne så snart
thet säger iag för sanning
tu brår på tin fädernäss art.
- 56 Thett war stålthen Adelin,
hon suor upå sin san,
inthe gifuer iag mig i klåster,
iag tager mig fast heller man
- 57 Thett war stålthen Elin
hon wredh sin hender i harm,
må iag icke blifua hördh
iet ordh af mit Egit barn
- 58 Thett war stålthen Adelin,
och henne ran tårar på kin,
iag gifuer mig gerna i kloster in
Efther eder williæ käre Moder min
- 59 Jagh blef i klåster gifuen
medh En silkess särck,
ther ut tå blef iag tagen,
medh En stor hiertanss uärck.
- 60 Thett war här sone falckuar son,
han feller tårar på kin,
förlått mig all min skuldh och bråt,
hiertanss aldra käresta min
- 61 Förlåther mig all min skuldh och bråt,
och alt thet iag hafuer giort Eder emott,
så will iag mig till rom at gå
wpå min bara fott.
- 62 Gå i Eder till rom,
och så till Jerusalem,
förgäther och icke mina tolf riddare,
förgäther och Aldrig them.
- 63 Fram stege och the iungfrur træ,
och them ran tårar på kin,
så Flydde the sin Fader wenskap,
af käre moder sinn
- 64 J lägger nu bort Eder skarlaken skin,
i slithe wäl kappa blåå
tagen Nu Eder enn riddare dotter,
en konge dotter i aldrig mera Får.
- 65 Thet war stålthen Elin
hon wänder sig åt wäggen så brått
thett må iag för sanning säga,
hon dödde then samma nat.
- 66 Thett war här såne Falckuar son,
han låt henne ährlig begrafua
så låther han henness kiste beslå
medh förgyltha bockstäfuer.
– Der ligge de hielter slagne

Anmärkning

Ms har följande påteckning av Messenius: Hæc cantio continet raptum Helenæ filiæ R. Suercheri 3 a sunone Folchonis et fratre Canuto, postquam cæsi pr. ex cænobio vretensi. Neque fuit illa R. Magni filia vt liquet ex genealogia (jfr Jonsson I, s. 234).

Ms saknar egentlig radindelning. Omkvädet utskrivet i str. 1 och 66, markerat i str. 2–5, 8, 10–26, 28–36, 38–40, 44, 45, 48–50, 52–57, 59, 60, 63, 65. Stora och små begynnelsebokstäver stundom svåra att särskilja. Interpunktionen är speciell; punkter och kommatecken (f. ö. rätt lika) skrivs än enkla, än dubbla (efter varandra eller snett ovanför varandra). Här har en normalisering gjorts så tillvida, att skiljetecknet återges som (enkelt) komma utom vid strofslut, då det återges som (enkel) punkt.

- 7:3 hennäss början av ordet ändrat från något nu oläsligt
 8:4 Att ändrat från att
 12:2 hästar *ms* hastar
 12:4 Jungfrur *ms* Jungfru
 23 strofen tillskriven överst på sidan, sedan den föregående och de två närmast följande stroferna skrivits; detta har föranlett skrivaren att omnumrera de strofer som nu är 24 och 25

- 23:4 buldrar *ms* bbuldrar
 27:3 i waxliuss är wax ändrat från något nu oläsligt
 31:2 war *ms* wår
 34:3 spörja svårtydd ändring
 49:4 døde *ms* dode
 51:4 Spangenss *ms* Spaugenss
 56:3 klåster *ms* klålster
 66:4 efter raden har skrivaren tillagt Amen Amen Amen

Ms kom senare till Antikvitetskollegii samlingar. Johan Hadorph har påfört beteckningen N 3, hänförande sig till hans förteckning Gambla Svenska wijsor som afskrifues skole (Jonsson I, s. 53, 146). Hadorph har gjort några understrykningar, bl. a. av ortnamn, och dessutom följande ändringar i texten:

- 2:2 helfthene mera: Helterne (*ms ev.* Heltirne) mera
 3:1, 4:1, 7:3, 9:3, 10:1, 11:1 magnuss: Suärker
 14:3 Erla: Arla
 14:4 moster: farster

B

KB Vs 20 (KB:s visbok i 4:o), s. [245]–[250]. Utskrift av Johannes Bureus, kanske från 1630-talet (Jonsson I, s. 235, 245). Begagnad i variantapparaten till SF 163 och tryckt i 1500- och 1600-talens visböcker II, s. 409–418. En nu ofullständig avskrift (str. 1–20 saknas), gjord under 1600-talets senare del, finns i KB Vs 20, s. [261]–[264], ett löst opaginerat lägg (se Jonsson I, s. 235–236, 246). Även avskriften är beaktad för variantapparaten till SF 163.

- 1 Dhe Hiältar the ligga Slagne,
 Så wijdt om Sweriges Land,
 allt sedhan Herr Sune Folqworsson,
 bortogh dhet Lilliewand
 – Så ligga dhe Hiältar slagne,
- 2 Thet war stoor yncka i Swerige,
 Och Hieiltarna woro wreedhe
 allt sedhan dhe Herrar aff Folckunga Slächt,
 brute Wreeta Closter neder
- 3 Konung Magnus bodde i Swerige,
 Han war både rijk och Kåth,
 Så skiöne åtte Han Döttrar två,
 dhe fågrast man med ögon sågh,
- 4 Konung Magnus låtter en Herredag Hålla,
 Och thee rådde alle så
 Stolltz Elin skulle i Wreeta Clåster,
 Och ståltz Karin för landet råda,
- 5 Stolltz Elin skulle i Wreeta Clåster
 och blifwa ther någre åhr
 Och sedan få Konungen af Spanien
 med allt det goda han äger
- 6 Dhet war Herr Sune Folqworsson,
 tahlte til sin Broder herr Knutt
 wij willia rijda til Wreeta Closter,
 Och taga stolltz Elin deruth
- 7 Drage wij oss til Wreeta Clåster
 och winna wij then möö
 Fåhr det konung Magnus hennes fader weta,
 för hennes skulld måste wij döö,
- 8 Dhet war och dhe Ädle Herrar,
 Och bedia dhe sadla sina Hästar,
 Wij willja Rijda til Vpsahla,
 Konung Magnus Hemma at giästa

- 9 Dhe Herrar dhe reede til Vpsahla,
på slottet mände dhe giästa,
dhe fråga fast effter Konung Magnus,
dhet war icke för Hans bästa
- 10 In kom då dhen lijten Smådrenge,
war klädder i Kiortellen gråå
konung Magnus ligger i höga lofft,
allt i så lång en tråå
- 11 Dhet war konung Magnus,
Han dödde dhen samma Natt
Så brådt så blefwe dhe tijender,
dhe Edle Herrar sagdt,
- 12 Dhet war Herr Sune Folqworsson
Han beder sadla sina Hästar,
Nu willia wij rijda til wreeta Closter,
dhe rijka Junfruier at giästa
- 13 Draga wij oss till Wreeta Closter,
Och winna wij det wijff.
Så weeta skallt du min broder Herr Knut,
Den Jungfru skall blifwa min
- 14 Stoltz Elin drömbde en dröm om natt,
i sängen der hon lågh
Arla om morgon hon vacknade,
hon sade sin moster der aff
- 15 Jag Drömbde att min faders Fallckar
dhe wore eij fleere än tree.
dhe satte sig på vårt Clostertaak,
så ynkelig läthe the,
- 16 Jag drömbde att min faders fallcker,
dhet dee för Östan fluge,
Jagh fruchtat at Jag får sorg i Bröst,
dhen mig går seent aff houge
- 17 Jagh drömbde om den willande Öhrn,
Och så om den willande Gam,
dhe började sig en trätta emellan,
Och flouge utij min fambn
- 18 Dhet war då den Abetissa
hon skulle den Drömmen rådha
dhet är dee Herrar af Follckungar Ätt,
Hafwa dig så mycket i Houge
- 19 Drömbde dig at tin faders Fallckar,
dhe wore icke fleere än tree
dhet blifwer Herr Sune Folqworsson,
gifwer dig både Ångest och wee,
- 20 Drömbde dig at din faders Fallcker,
at dhe för Östan fluge
dhet är herr Sune Folqworsson,
Hafwer dig Dagelig i Houge
- 21 Drömbde du om den willande Öhrn,
och om den willande Gam,
det är Herr Sune Follqworsson,
gör dig både Ångest och Harm,
- 22 Siu gånger reede dhe Edle Herrar
det Nunne Closter omkring
och mitt uppå den Clåstermur,
dher brute dhe sigh in
- 23 Vnder kom den Clostermöö
war klädd i kiortellen blåå
Hwem bryter på vår Clåstermuhr,
Och Hwem buldrar här så
- 24 Höör du lijten Clåstermöö,
allt Hwad Jag säijer digh
Hwar då Såfwer stoltz Elin,
du döllg det intet för migh
- 25 Dhet Husset är aff Marmorsteen
och taaket är tächt med bly
Och sängen är med Sillcke upredd,
dhen Jungfru Sofwer uthij
- 26 Wagnade och den Abetissa
Hon tahlte till tienare sin
Hwem bryter på vår Clåstermur,
Och Hwem då wil herin,
- 27 Herr Knut bryter på vår Clostermur
herr Sune wil her in
Herr Sune släcker det stooraxlius
som brunne öfwer stoltz Elin,
- 28 Wagnade Jungfruens ypperste Riddar
Han tahlte til sin brohr
Och wij måste wåga vårt unga lijff,
för kiära Jungfrun vår
- 29 Icke kunde dhe Edle Herrar
Stållt Elin förr uthfå,
Ähn som Hennes Tollff Riddare
dee dödhe för dören lågh,
- 30 Både Barhuffd och Barfotadt,
då förde dhe Henne af dörr
At alldrig Hördes någon konunga dotter,
så ynkelig wara förd
- 31 Så kastades öfwer hennes Guhla Håår,
en kappa hon war Blåå
Så lyfftes hon på Gångaren Gråå,
Och fördes der ifrå
- 32 Dhe reede sig åt wågen fram
allt öfwer Wreeta Broo
Hören i stoltzen Elin,
Låfwen I min broder eder troo
- 33 I tijgen herr Knut Follqworsson
i säijen intet så,
Jagh Hafwer det offta tilförende sworit,
Herr Sune skal mig alldrig fåå

- 34 Det war Stolltzen Elin
hon talte et ord för sigh,
får detta min fader konung Magnus weeta,
wist hämpnas han det för migh
- 35 Det war herr Sune Folqwarsson
Han yppade mehr hennes Gråth,
kong Magnus är lagd i Höga Lofft
alt i så lång en tråå,
- 36 Ähr det sant i säijen för mig,
kong Magnus min fadher är dödh,
så är Her ingen i werllden til,
som mig lösser af min nödh
- 37 Så Brådt då war dän Edla Jungfru,
bortförd til Ymseborgh
det wil Jag för sanning säija,
Hon lefde utij dagelig sorgh,
- 38 Dhe wore tilsammans i Fämptan åhr,
Och lefde dhe alltsså
At ingen til annan med glädie sade,
Antingen Neij eller Jaa
- 39 Dhet war om en Ondzdags affton
ståltzt Elin fick hålld i sin sijda
hon badh til Gudh så innerlig,
dhen tijden måtte snart lijda
- 40 Dhet war Stolltzen Elin
hon tahlte til tärnor två
I bedie Herr Sune Folqwarsson
utij Stuffwan ihn för mig gåå,
- 41 In då komme dhe Tärnor två
wore klädde i Kiortellen rödh
Herr Sune willien i til stolltzt Elin gåå,
Wij fruchte hon hafwer sin dödh
- 42 In kom Herr Sune Folqwarsson
war sweeppt i Skarlakan skjijn
Hwij sände I mig budh så brått,
at gå fränn Giäster min,
- 43 Jag Hafwer ett sting i min sijdha fådt,
Jag Hoppas att Jagh skall döö
Jag tackar Gudh Fader i Himmelrijk,
som mig lossar af all min nödh
- 44 Dhet war herr Sune Folqwarsson,
Klappar henne wid hwijtjan kin
Förlåth mig all min skulld och bråth,
O allerkäraste min
- 45 Jag kan eder aldrig förlåtta,
Allt för den stoore Harm,
Att I toge min tienstemöö,
och lade på eder Arm
- 46 Så toge i min Tienstemöö
och lade på Bollstret Blåå,
men mig Hafwen i både bannat och slaget,
Och draget utij mitt håår,
- 47 Det war her Sune Follqwarsson
Han klappar Henne wedh Kindh,
förlåth mig all min skulld och Bråt,
Jag beder dig kiäraste min,
- 48 Jagh kan eder Alldrig förlåta,
allt för den stoore wee
Siu döttrar Hafwer Jag med eder Fådt,
Jag måtte dem alldrig see
- 49 Siw Döttrar Hafwer Jag med eder fådt
allt med så myken mödha,
dhe tree Jungfruier leffwa ähnnu,
dhe fyra ähre dödhe;
- 50 Så snart så wardt den wägen
för dhem med Silcke Vppbredd,
så brått så bliffwa dhe Edle Jungfruier
in för sin moder ledde
- 51 Du war wällkommen stolltzt Karin,
Älldsta dotter wår
Och war wählkommen stolltzt Kerstin
Spanske Kongens Kierest Gemåhl
- 52 Du war wälkommen stolltzt Adelin,
Yngsta Dotter min,
Giff du dig i Clostret in,
Bed Godt för kiära Moder din
- 53 Höör du stolltzt Karin
du lyd din Moders Ordh,
Låfwa dig alldrig Magnus Benedictsson,
Han blifwer dig alldrig godh
- 54 Dhet war stolltzt Karin
Hon swarade sin Moder så,
dhet kan Gudh gifwa i lefwen så länge,
I see huru mig wil gåå
- 55 Dhet war Stolltzen Elin,
Hon swarade Henne så snart,
det wil Jag för Sanning säija,
du bråer på din Fädernes Art,
- 56 Dhet war och stolltzt Adelin
Hennes tårar på Kinde rann,
Eij gifwer Jag migh i Clåstret in,
Jag tager heller en man
- 57 Dhet war stålttzen Elin
Hon wreed sina Händer i harm,
Må Jag icke bliffwa hörd ett ord
utaff mine eigne Barn,
- 58 Det war Stolltzen Adelin
Hon swor wid sanning sin,
Jagh giffwer mig gierna i Clåsteret
effter ehr willia kiära Moder min

- 59 Jag blef migh i Clostret gifwen
allt med en Sillckes Särck
Och uth Bleff Jag der tagen
allt med stoor Hiertans werck
- 60 Dhet war herr Sune Follqwarsson
Han fäller tårar på Kindh
förlåth migh all min skulld och Bråth
Alldrakiärasten min
- 61 Förlåter mig all min skulld och bråt,
som Jagh har giordt eder emoth
Så will Jag mig till Roma gå,
allt med min bara foot,
- 62 Gåen i eder til Roma
och till Jerusalem,
allt för mine Tollff Riddare
förgiäter Jag doch alldrig dhem,
- 63 Framstijge och dhe Jungfruer Tree,
Och dem rand Tårar på Kind
Så flydde dhe sin fader wänskap
aff kiära Modren sin,
- 64 I läggen nu bordt eder Skarlakan skjijn,
I slijten wäll Kappe blåå
I tagen nu eder en Riddare dotter,
En kongzdotter mehr alldrig i fåå,
– Så ligga dhe Hiälltar slagne,

Anmärkning

Bureus har försett texten med följande ingress: En gammal Wijsa Huru Såsom en Swensk Fröken är worden aff dhe forðum Här i Sverige Nambnkunnoge Folckungar Vthur Wreeta Closter i Östergjötland med gewallt Vthtagen, Oanssedt dess fadhers Nambn medh siellfwa Crönikan tyckes intet komma Öfwereens, Vtan lijkare at Haffwa waret konung Swerkers Dhen trijdies dotter

Omkvädet utskrivet i str. 1–7, 9, 13, 18, 20, 48, 60, 64, markerat i övriga strofer (utom str. 27 – textförlust – 41, 43, 51, där det helt saknas).

Omkvädet: ligga str. 3–7, 9, 20, 48 liggia

- 3:2 Kåth *ms* Käth
3:4 sågh *ms* sägh
5:2 någre *ms* nägre
7:4 måste *ms* mäste
9:2 mände *ms* mände
13:3 *under broder har broder skrivits ännu en gång*
16:1 *i faders är sista bokstaven tillskriven senare av Bureus själv*
22:1 gånger *ms* gänger
23:4 så torde höra till strofen, även om det här också inleder det förkortade omkvädet, där det eljes alltid skrivs med stor begynnelsebokstav
29:4 lågh *ms* lägh

- 31:1 öfwer *ms* öfwers
35:2 Gråth *ms* Gråth
35:4 lång *ms* läng
37:1 war *ms* wär
39:3 hon badh *sammanskrivet*
42:1 In kom *sammanskrivet*
44:3 bråth *ms* bråth
47:1 Follqwarsson *ms* Follwarsson
49:2 så *ms* sä
50:2 Vppbredd *ms* Vppbeedd
51:3 Och war *sammanskrivet*; wählkommen *ms* wahlkommen; kerstin ändrat, troligen från kärstin
51:4 Gemåhl *ms* Gemähl
60:3 Bråth *ms* Bråth
60:4 före Alldrakiärasten står förkortningen H:
61:3 gå *ms* gä

Avskriften, där texten nu således börjar med str. 21, uppvisar rent ortografiska skiljaktigheter men därjämte följande avvikelser:

- 25:2 bly: blydh
25:3 upredd: vpreed
26:1 Waknade: Wacknade; Abetissa: Abotissa
27:2 Sune: Sune han
27:3 det stoora: dhe store
28:1 Waknade: Wacknade
28:4 Jungfrun: Jungfru
29:4 dören: dörren
30:1 Barfotadt: baarfotad
30:3 någon: någor
31:1 Guhla: guhle
31:4 der ifrå: därifrån
33:3 sworit: sworet
36:4 som saknas
37:1 war: wardt
40:3 bedie: bedien
41:1 två: troo
44:2 kin: kind
44:3 Förlåth: Förlått; bråth: bruth
45:3 tienstemöö: tiensta Möö
45:4 lade: ladhe henne
46:1 Tienstemöö: tienstaMöö
46:3 mig Hafwen i: mig hafven J mig; bannat: bannet
47:1 Follqwarsson: Follqworsson
47:2 wedh: widh
48:2 stoore: stora
50:3 brått så: brått
51:3 kerstin: Kirstin
52:4 Moder: Modren
53:1 stoltzt: stoltzen
54:2 swarade: swarad'
56:2 Hennes: henne; Kinde: kinder

57:4 eigne: Eegne
 58:3 Clåsteret: Clostret
 60:1 Follqwarsson: Follqworsson
 60:4 Alldrakiärasten: aller kiäraste
 61:1 all saknas p. g. a. textförlost

62:4 Jag saknas
 63:1 Framstijge: Framstege; Jungfruer: Jungfruger
 63:2 rand: rann
 64:1 skjijn: skjien
 64:2 Kappe: kappa

C

Esplunda gårdsarkiv I:53 (Barbro Banérs visbok) [nr 1]. Troligen från ca 1660 (Jonsson I, s. 200–204). Tryckt i 1500- och 1600-talens visböcker I, s. 337–350.

- 1 Dhe Hiältar the Liggia Slagne,
 Så widt om Swäriges Landh,
 alt sedan her Såne Fålkwarsson
 bordt Tog det Lillie wan,
 – der liggia the hieltar slagne.
- 2 Ther war stoor ynka I Sverige,
 och hiältarna wore wreda,
 alt sedan The herrar af Fålckungars ätt,
 The bruto Wreta Kloster neder
- 3 Konung Magnus han Bodde I Sverige
 han war både rijk och kååt,
 Så skiöna tå ätte han dåtrrar Twå,
 The fägersta man medh ögon sågh,
- 4 Konung Magnus Låter en herredagh hålla
 och the rådde alla så,
 Ståldt Elin skulle i Wreta Kloster,
 Och Ståldt Carin för landet Ståå,
- 5 Stålt Elin Skulle I Wreta Kloster,
 att blifwa der några åhr,
 sedan skulle hon hafwa kungen af Spanien,
 medh alt det han äga fåår,
- 6 Det war her Sone Falkwarson,
 han talar till broder her Knut,
 wele wij Rijda till wreta Kloster,
 och taga Ståldt Elin ther Vth,
- 7 Draga wij oss till wreta Kloster,
 och winna wij den möö,
 får det konung Magnus hennes fader weta,
 för hennes skuldh måste wij döö,
- 8 Thet war och the ädla härrar
 och bodo the sadla sina hestar,
 wele wij rida till Vpsala,
 Konung Magnus hemma ath giesta,
- 9 The herrar the Redo till Vpsala,
 på Slåttet tå monde the giästa,
 The frågade fast effter konunng Magnus,
 thet war icke för hans besta,
- 10 Jnkom och den Liten hofdreng,
 war klädd J Kiortelen grå,
 konung Magnus han ligger i höga lofft,
 alt i så lång en Trå,
- 11 Kung det war Rijka Magnus,
 dödde Then samma Natt,
 Så brådt tå blefwe, the Tijender
 The ädla herrar sagt,
- 12 Thet war her Sohne Falkwarsson,
 han lätt sin gångare Springa,
 så gierna gifwer iag vth penningar
 alt för hans Siähl att Ringa,
- 13 Thet war her Sone Falkwarsson
 han talar Till sin broder her Knut,
 nu wele wij Rijda till Wreta klöster
 och taga Stålt Elin der Vth,
- 14 Draga wij oss till wreta Klöster,
 och winna wij den wijff,
 weta må tu min broder her Knut
 den Iungfru skall blifwa min,
- 15 Stålt Elin hon drömde en dröm om Natt
 i sängen der hon låg,
 Arla om mårgonen hon waknade,
 hon sade sin moster der af,
- 16 Jagh drömbde att min faders Falkar,
 The för Östan flugo,
 iag fruchtar iag får sårg Vtj min bröst
 det gåår mig sållan Vthur hugen,
- 17 Iagh drömbde att min faders Falkar,
 The wore ej flere än Tree,
 The flugo öfwer vårt klöster taak,
 så ynkelig lågo the,
- 18 Iagh drömbde alt om den willande Örn
 och så den willande Gam,
 the begynte sig een Träta emillan
 och flugo Vtj min fampn,
- 19 Dett war och den Abbedissan.
 hon skulle den drömmen Vthtyda,
 Thet är the herrar af fålkungars äth,
 dhe willia om tig Strida,

- 20 Drömbde tigh att tin Fadhers Falkar,
The wore ej flere än tree,
det är her Sone folkwarsson,
han giör tig både ångest och wee
- 21 Drömbde tigh om den willande Örn,
och så then willande Gam,
det blir her Sohne Folkwarsson,
han giör tig både ångest och harm
- 22 Siu gångor tå Rede the ädla herrar
Klosteret Rundt om kring,
Och mitt opå den Klostermur
der bruto the herrar sig Jn,
- 23 Wacknadhe och den Abbedissan
I Sängen ther hon Låg,
hwem bryter vppå vår Klostermur
eller hwem buldrar så.
- 24 Nedher kom Liten Klostermöö,
war klädd i kiortelen blå
hwem bryter Vppå vår klostermur,
eller hwem buldrar så
- 25 Höre tu Liten Klöstermöö
alt hwadh iag säger tig,
och hwar tå såfwer Stoldt Elin
tu dölge det intet för mig,
- 26 Thet huus thet är af Marmorsteen,
och taket är täkt medh bly,
och sängen är medh silke vpredd
der Jungfrun sofwer Vtj,
- 27 Inkom liten Klostermöö
war Kledd J Kiortelen fin,
her Knut han bryter vår Klostermur,
her Sone will her Jn,
- 28 Her Knut han bryter vår Klåstermur
her Sone will her Jn,
så sleckte the Vth the stora waxliuss
som brunno för Ståldt Elin,
- 29 Waknadhe Jungfrunes yngsta Riddar,
han talte till sin medbröder altså,
wele wij wåga vårt Vnga lijff
för kära Jungfru vår,
- 30 Icke kunde the Stålt Elin,
medh goda ther Vth fåå,
för än hennes . 12 . Riddare
ther döde för dören Låg,
- 31 Barhufwudh och medh baran foot
tå förde The henne af döör,
aldrig hördes någonn Kungedatter
så ynkelig blifwa fördh
- 32 Så kastade the öfwer hennes gola håår
en kappa och den war blå,
- så lyffte the henne på gångaren sin,
och förde henne åter ifrå,
- 33 The Redo sigh åt wägen fram,
och öfwer Wreta bro,
hören i Ståltén Elin lilla
i Låfwen min broder eder Troo,
- 34 I Tijgen her Knut Falkwarson,
I säijen icke så,
iag hafwer det offta till förende sworit
her Sone skulle mig aldrig få,
- 35 Thet war Ståltén Elin
hon talte ett Ordh för sig,
får det min fader Konung Magnus weta,
han hempnas det wist för mig,
- 36 Thet war her Sone Falkwarson,
han yppade all hennes sorg,
Kung Magnus Ligger i höga Lofft
alt på förgylta båår,
- 37 Är thet sandt i säijen för migh,
Konungh Magnus min fader är dödh,
så är thet ingen i werlden till
som mig hielper af min nödh,
- 38 Thet war her Sone Falkwarsson,
han förde henne oppå sin borg,
och det will iag för sanning säija
hon lefde dagelig sig till sorg
- 39 The Lefde tillsamman I . 15 . Åhr,
och Lefdhe the nu så,
att ingen till den andre sadhe,
medh gledie Antingen nej eller Ja,
- 40 Det war alt om en Onsdagh,
Stålt Elin fick håll i sin sijda,
hon badh till Gudh så Jnnerlig
ath tijden skulle snart Lijda,
- 41 Det war Stålt Elin
hon talte till tärnor Twå
i beden her Sone falkwarsson
i stugan Jn till mig gåå,
- 42 Jnkomme tå the tärnor Twå,
wore Kledd i kiortelen Rödh,
her Sone willen i till Ståldt Elin gåå,
iag fructar hon blifwer dödh,
- 43 Inkom her Sone Falkwarsson
war kledd i Skarlakan skin,
hwij sende i mig budh så brått
iag skulle gå ifrån gäster min,
- 44 Iagh hafwer ett Sting i min sijda fådt
iag hoppas att iag skall döö,
iag tackar Gudh Fader i himmelrijk
som mig Låssar af min nödh,

- 45 Thet war her Sone Falkwarsson,
han klappar henne widh kind,
förlåt mig all min skuldh och bråt
aldrakiäresten min.
- 46 Iagh kan eder aldrig förlåta,
alt för den stooru harm,
J togen min liten Tienst Möö
och lade henne Vppå eder arm,
- 47 Då toge i min TiensteMöö,
och Lade henne på bålstern blå,
men mig hafwen i både bannat och slagit,
och dragit mig i mit hår
- 48 Det war her Sone Falkwarson,
han klappade henne på sin kin,
förlåt mig all min skuldh och bråt
aldrakiäreste min.
- 49 Iagh kan eder aldrig förlåta,
alt för thet stooru wee.
7. döttrar hafwer iag medh eder fååt
iag måtte dem aldrig see.
- 50 Siu döttrar hafwer iag medh eder fådt
alt medh een så stor Möda,
the 3. Jungfrur Lefwa än,
The . 4 . äre döda,
- 51 Så snart tå blef den wäggen
alt medh skiönt silke beredd,
Tå blefwe the ädla Jungfrur
alt för sin moder ledd,
- 52 Tu war wälkommen Ståldt Carin,
och äldsta dätter wår,
Tu war wälkommen Ståldt Cirstin
kungens i Spanien wåna Gemål,
- 53 Tu war wälkommen Ståldt Adelin,
och yngsta dätter min,
giff tu tig i Kloster Jn,
och bedh gådt för Kär moder tin,
- 54 Hör tu Ståldt Carin,
tu Lydh tin Moders Ordh,
tu Låfwa tig aldrig Magnus Benedictson
han blifwer tig aldrig godh,
- 55 Thet war Ståltten Carin
hon swaradhe sin moder så,
det kan Gudh willia iag Lefwer
så lenge iag seer huru mig will gåå,
- 56 Det war Ståltten Elin
hon swarade henne så snart,
det will iag försanning säija
tu brår på tin faders art,
- 57 Thet war Stålt Adelin,
hon swarar uppå sin sann,
intet gifwer iag mig i Klöster
iag tager mig fast heller een man,
- 58 Thet war Stålt Elin,
hon wredh sina hender i harm
må iag icke blifwa hördd
ett ordh Vthaf mit egit barn,
- 59 Thet war Ståltten Adelin,
och henne ran tårar på kin,
iag gifwer mig gierna i kloster
effter eder willia Kär moder min,
- 60 Iagh blef i Kloster gifwen
alt medh en silkes särk
der Vth tå blef iag tagen
medh enn stoor hiertans werk,
- 61 Det war her Sone Falkwarson,
han klappade henne på kin,
förlåt mig all min skuldh och bråt
aldrakiereste min
- 62 Förlåt mig all min Skuldh och brådt,
och allt det iag hafwer gjort eder emot,
så skall iag nu till Rom at gå,
alt medh min bara foot,
- 63 Gå i Eder till Rom
och så till Jerusalem
förgiäter icke mina 12. Riddare
förgiäter icke them,
- 64 Fram tå stego the . 3 . Jungfruer
och them Ran tårar på kin,
så flydde the sin fader wändskap
Vthaf kär moder sin,
- 65 I Läggen nu af eder Skarlakan Skin
i sliten wäll kappan blå,
J tagen nu eder een Riddaredätter,
enn kungedätter i aldrig mer få,
- 66 Det war Ståltten Elin,
wände sigh till wäggen så bråt,
det will iag försanning säija
hon dödde then samma Natt
- 67 Det war her Sone Falkwarson,
han Låter henne ärlig begrafwa,
så lätt han hennes kista beslå
alt medh förgylta bokstafwer,
– der liggia dhe hieltar slagne.

Anmärkning

Omkvädet utskrivet i samtliga strofer.

19:3 fålkungars *ms* falkungars

41:2 tärnor *ms* tärnar

46:3 togen *ms* tagen

49:1 förlåta *ms* forlåta

62:1 efter raden står aldrakiäreste min, med all sannolikhet genom avskrivningsfel upprepat från föregående strof

D

UUB Ihre 180, s. 52–56. Text meddelad av riksrådet Gustaf Bonde (1682–1764) och utskrivna av Nils J. Drysén på 1750-talet. Ingår i Uppsaladissertationen De Arce Ymseborg med Johan Ihre som preses och Drysén som respondent. Tryckt 1755 i dissertationen, s. 19–23 och därifrån som GA 27 och Hyltén-Cavallius & Stephens 6 B.

- 1 Konung Magnus han bodde i Upsala,
han åtte de dottrarna Fem,
De tre de äro döde
de två de lefva än,
– Där ligga de hjeltar slagne.
- 2 Konung Magnus han lät en herredag skrifva,
på den de slutade så,
Fröken Elin vi i klostret gifva,
fröken Karin skal riket förestå.
- 3 Och det var herr Sune Folckunge
han talte til sin broder herr Knut;
Vi vilja nu rida til Wreta Kloster,
och taga fröken Elin derut.
- 4 Och det var den edla herre,
han svarade sin broder så
Wi vilja rida til Upsala
Och se hur Kung Magnus mår
- 5 Så redo de sig til Upsala
Konungen der ville de gästa,
Och det vil jag eder för sanning säga,
det var ej för fröken Elins bästa.
- 6 Utkom der en liten smådreng
var klädder i kiortelen röd,
i riden nu bort herrar af Folckunga släkt
Kong Magnus han är nu död.
- 7 Utkom der en liten smådreng
var klädd i sammetet blå,
Och det vil jag eder för sanning säga,
Kong Magnus han ligger på bår.
- 8 Och är det sant du säger för mig,
Konung Magnus ligger på bår
Så är det då ingen i verldene til,
som oss nu kan emotstå.
- 9 Och det var nu fröken Elin
hon drömde i sängen der hon låg,
när hon om morgonen vaknade
hon sade sin mormoder deråf.
- 10 Jag drömde om min faders falckar
de voro intet mera än tre,
de suto utpå vår klostermur,
så ynkelig låto de.
- 11 Jag tyckte ock om den flygande örn
och så den villande gam,
de begynte sig alt up en träta,
och flögo så i min famn.
- 12 Drömde du om din faders falckar
de voro ej mera än tre,
det bodar din far Konung Magnus
är antingen sjuk eller död.
- 13 Ock tyckte dig om den flygande örn
ock så den villande gam,
det betyder de herrar af Folckunga släkt,
de göra dig sorg och harm.
- 14 Och det var herr sune Folckunge
han talte til brodren sin,
Vinna vi nu fröken Elin,
så skal hon vist blifva min.
- 15 När som de kommo til Wreta Kloster
så redo [de] det tre gånger omkring,
och mitt uppå den klostermur,
begynte de bryta sig in.
- 16 Utkom der en liten smådreng,
var klädd i kiortelen röd
hvilken bryter på vår klostermur
och gör fröken Elin stor nöd
- 17 Herr Knut han bryter din klostermur,
herr Sune han vil der in,
och hörer du liten smådreng nu,
hvar sofver väl Fröken Elin.
- 18 Hennes säng hon är af röda guld
och silke der rundt omkring,
Och det vil jag för sanning säga,
där slipper ingen Riddare in.
- 19 Dören hon är af Elphenben,
så väl står hon på sina hakar,
det vil jag eder för sanning säga,
tolf Riddare För Fröken Elin här vaka.

- 20 Och det var nu *Fröken Elin*
hon gjorde sina kinder så blek,
herre Gud nåde mig i denna dag,
här blir en ynkelig lek.
- 21 Hörer I *Fröken Elin*,
i görer eder ingen nöd,
förn de sku taga er ur klostret i dag,
förr sku vi alla ligga död.
- 22 De herrar både af *Folckunga släkt*,
de gjorde *Fröken Elin* emot,
de slogo ihjel hennes riddare tolf,
At de lågo döde för fot.
- 23 *Fröken Elin* hon fördes barfota
och barhufd utaf *Vreta gård*,
aldrig hörde man et *Konunga barn*,
så ynkelig färd mände få.
- 24 Och det var herr *Sune Folckunge*
han förde henne til *Ymsaborg*
hon fick der tåla båd ondt och godt,
och fick der qvida och sorg.
- 25 Och det var *fröken Elin*
hon klagade nu all sin nöd,
viste min fader *Kong Magnus* det
vist hämnad han *Riddarnes död*.
- 26 Och det var då herr *Sune Folckunge*,
han fruktade ingen nöd,
för sanning vil jag er *fröken säga*,
Konung Magnus är redan död.
- 27 Och är det sant i sägen för mig
Konung Magnus är redan död,
så är det då ingen i verdene til
som mig kan hjälpa af nöd;
- 28 Tilhopa voro de i femton år,
ja 15 år och dag,
Och aldrig de sig emellan talte,
ett godt nej eller ja.
- 29 Och det var en gång den ädla Fru,
hon talte til smådregen sin
du skal gå i stenstugan fram
och beda min herre komma in.
- 30 Det kom nu då in herr *Sune*
han stante vid hennes *Sängfötter*,
Kära, hvad han i för brått til at säga
at i ropen mig från mina gäster.
- 31 Jag har nu fådt så hårdt et sting
uti min vänstra sida,
jag hoppas til *Gud Fader* i himmelrik,
min tid lærer nu snart lida.
- 32 Vi ha varit ihop i femton år
i femton år och tid,
med eder har jag ock tre döttrar fådt,
jag fick dem än aldrig si.
- 33 Så snart breddes ut det silke röd
och sammet der rundt omkring,
då leddes derpå de *fröknar tre*
alt för sin frumoder in.
- 34 Hörer du *fröken Karin*
du äldsta dotteren min,
dig bjudes *Kongen af Franckerik*,
den äran har du för mig.
- 35 Hörer du *fröken Maria*
du medlersta dotteren min,
dig bjudes *Kongen af Engeland*,
och honom gifver jag dig.
- 36 Och hörer du *fröken Elin*
du yngsta dotteren min
du skalt gifva dig i *Vreta Kloster*
och ärfva *Kär modren din*.
- 37 Och det var *fröken Elin*,
hon svarade sin moder i harm,
intet har jag något nunnekött,
i ärnen mig ock en man.
- 38 Och det var den ädla fru
hon vred sina händer i harm,
och skal jag icke vara hörd en bön
utaf mina egna barn.
- 39 Och det var då *fröken Elin*
hon svarade med tuckt och fagert sin,
jag skal gifva mig i *Vreta Kloster*
efter er vilja kärmodren min
- 40 Och hörer herr *Sune kära herre min*,
och kläden er i sammetet blå,
och det vil jag för sanning säga er,
en *Konungadotter* i aldrig mer få
- 41 Och det var då den ädla fru
hon vände sig åt väggen dervid
Och det vil jag eder för sanning säga,
hon talte icke ordena fler.
– Där ligga de hjeltar slagne.

Anmärkning

Ms saknar strofnr och egentlig radindelning. Omkvädet utskrivet i str. 1 och 41, markerat i övriga strofer. Omkvädet: slagne str. 41 slagna

- 3:1 det tillskrivet över raden
16:2 klädd ms kllädd
20:2 kinder så ändrat från så kinder
21:3 sku otydligt p. g. a. bläckplump, ev. ska
24:2 Ymsaborg understruket
25:4 han ms har

E

Skillingtryck från 1700-talet (= DgFT 138:1; se Jonsson I, s. 647). Med åtskilliga uteslutningar och tillägg även tryckt som Hyltén-Cavallius & Stephens 6 C.

- 1 Thet war rijka Konung Magnus
Han låter en Herrdag hålla,
Thet war alt om hans Döttrar twå
The woro Fröknar så bålde,
– Här liggia the Hieltar slagne.
- 2 Then Herrdagen låter han hålla så
At Fröken Elijn skal Drottning i Swerie wara
och Rijket förestå,
Fröken Catharina skal sig åth Klostret gifwa
och wara i några åhr,
Sedan skal hon sig til Konungen i Spanien be-
gifwa
Med alt thet hon äga må,
- 3 Thet war Fröcken Catharina
hon drömde en Dröm om en Natt,
Om Morgonen tå hon wacknade
Hon sade sin Abetissa ther af,
- 4 Jagh drömde om min Faders Falckar
the flugo sig up i Trää
The begynte sig up en träta
The flugo så ned i mitt Knää,
- 5 Jagh drömde om min Faders Falckar 7.
och så then willande Wärn
The begynte sig up en träta
och [fl]jugo så ned i min Fambn,
- 6 Drömde i om eders Faders Falckar
the woro intet flere än 3.
Thet betyder at Sune Folckunge son
Skal giöra eder Sorg och Harm,
- 7 Drömde j om eder Faders Falckar 7.
och så then willande Wärn,
Thet betyder the Herrar af Folckunga Land
Skal giöra eder Sorg och Harm,
- 8 Hör hwad nu Sune Folckunge Son
Talar til sin Broder Herr Knut
Jagh wil nu reesa til Breda Kloster,
och taga then Fröken ther uth,
- 9 Nu reeser tu til Breda Kloster
at taga then Fröken uth
Får rijka Konung Magnus thet weta
Kör han oss af Landet uth,
- 10 Thet war nu Sune Folckunge Son
han talte til Swennerna twå
I sadla migh up en Gångare
j sadla migh up en gråå,
Jagh wil nu reesa til Upsala
och see huru rijka Konung Magnus måår,
- 11 Thet war Sune Folckunge Son
red sig til Konunga-Gård
Uthe för honom then lilla Smådräng står
War klädd i Kiortelen blå,
- 12 Hör tu lilla Smådräng
står klädd i Kiortelen blå,
Lefwer rijka Konung Magnus
eller huru han nu måår,
- 13 Min Herre han ståndar i högan Saal
På en förgyllande Båår dödth,
- 14 Tå war Sune Folckunge Son
han kastar sin Gångare omkring
Thet wil jagh eder för sanning säija
Så glader så rijder han heem,
- 15 Tå war Sune Folckunge Son
redh sig then Kloster-Muur kring
Mitt uppå then Kloster-Muur
ther will han bryta sig in,
- 16 Wacknade Fröken Catharina
I Sängen ther hon lågh
Hwem är tå på wår Kloster-Muur
som bulldrar och slår,
- 17 Uth kom then lilla Tärna
stod klädd i Kiortelen blåå
Hwem är tå på wår Kloster-Muur
som så bulldrar ock så slår,
- 18 Thet war Sune Folckunge Son
togh Gull-Kädian af sin Hals
Tag then tu lilla Tärna
tu war migh icke falsk.
- 19 Thet war Sune Folckunge Son
tar Gullkorsset af sitt Bröst
Tag thet tu lilla Tärna
tu war migh nu så tyst,
- 20 Saalen är af Marmorsten
som Fröken är uthi,
Taaket är medh Blyy betäckt
som Fröken är uthi,
- 21 Dören är af Marmorsten
hängar på förgyllande Hakar
30 äro the Riddare
som dageligen på Fröken wakar,
- 22 Sängen är af Silcke beredh
Som Fröken sofwer uthi

- Föruthan the 12. Wax-Lius
som aldrig äre sleckta uth,
- 23 Thet war tå Sune Folckunge Son
sig in genom Dören steg,
Så sleckte han uth the stora Waxlius
Så slog han ihäl the trettijo Riddare
så jämmerlig mördade han them,
- 24 Thet war Sune Folckunge Son
Taar Fröken af Klostret uth
Förde henne til Tawastaborg,
Thet wil jagh eder för Sanningen säija
Hon lefde i dagelig sorg,
- 25 The woro tilsammans i aderton Åhr och Dagar
Thet wil jagh för sanningen säija,
Hon hade aldrig någon glad Dagh,
- 26 Thet war then ädla Förstinna
hon talte til små Swenner twå
I gången up til min Herre
j bed honom nedh gå,
- 27 Thet war Sune Folckunge Son
sig in genom Dören steg
Hwad haar j för nytt at säija migh
och taa migh ifrån mina glada Giäster,
- 28 Jagh hafwer så ondt i mitt Hufwud fått
Ett sting i min wänstra Sijda,
Jag tror til Gud Fader i Himmelen
min tijd mände snart skrida,
- 29 Haar j så ondt i edert Hufwud fått
ett sting i wänstra Sijda,
Tror j på Gudh i Himmelen
ehr Tijd hon mände framskrijda,
- 30 Willen j migh tilgifwa
all then Sorg och Haat
Huru skal jagh eder tilgifwa
all then Sorg och Förtreet,
Wij hafwer tilsammans tree Döttrar
them fick jagh aldrig see,
- 31 Tå war tå Folckunge Son
lätte breda fram gyllende Duuk
Ther skola the ädela Fröknar framgåå,
- 32 Willen j migh tilgifwa then Sorg och Haat,
Huru skal jagh eder tilgifwa
all then Sorg och Haat
Migh hafwer j slagit och dragit
Min Tärna lagdt på eder Arm,
- 33 Willen j migh tilgifwa
min aldrakiäraste Wän,
Så wil jagh reesa til Påfwen
och kyssa hans bara Foot,
- 34 Resen j til Påfwen och kyssa hans bara Foot
Så kom ihogh the trettijo Riddare
I slåg ihäl för min Säng,
- 35 Hörer tu Fröken Catharina
tu älsta dotteren min,
Om tigh bedes Konungen af Spanien
Honom wil jagh gifwa tigh.
- 36 Hörer tu Fröken Christina
andra kiär Dotteren min
Tigh bedes Påfwen af Engeland
Then lyckan wandt tu uthaf migh,
- 37 Hörer tu Fröken Elin
yngsta kiär Dotteren min
Tu skall reesa til Breda Kloster
och ärfwa Fru Moderen tin,
- 38 Swarade Fröken Elin
med wee och mycken harm
Jagh må ey wara Nunne-Kiött
Jagh måste ock få Man,
- 39 Swarade then ädela Förstinnan
J Sängen ther hon låg
Thet måste wara en stor Harm,
at intet blij lydd af sin Barn,
- 40 Swarade Fröken Elin
medh höfliga tucktiga Röst,
Gierna wil jagh reesa til Breda Kloster
och ärfwa Fru Moderen min,
- 41 Thet war the ädela Förstinnan
wände sig til Wäggen ther wid,
Thet wil jagh eder för Sanningen säija
Så sachteligen somnade hon af,
– Här liggia the Hieltar slagne.

Anmärkning

Tr. saknar egentlig radindelning. Omkvädet återgivet i str. 1, 6, 12, 20, 21, 24, 31, 33, 34, 35, 41, markerat i övriga strofer. Tr. är söndrigt i innermargen.

5:4 [fl]ugo textförlust

30:5 Döttrar tr. Döttrar